

Ελεύθερες Δωρεάν και Ασφαλείς Μετακινήσεις σε Τραίνα/Μετρό/Λεωφορεία

... μη σου πω και σε αεροπλάνα και βαπόρια.

Δεν ήταν ατύχημα, ήταν δολοφονία με ευθύνη κράτους και κεφαλαίου. Ήταν θέμα χρόνου να χαθούν ανθρώπινες ζωές. Οι εργαζόμενοι/ες στο σιδηροδρομικό δίκτυο και τα σωματεία τους με απεργίες/ κινητοποιήσεις/ καταγγελίες προσπαθούσαν να αναδείξουν την κατάρρευση και την υπολειτουργία βασικών υποδομών, την υποστελέχωση, την ανεπαρκή εκπαίδευση και τον υπαρκτό κίνδυνο “ατυχημάτων”. Οι προσπάθειες τους - όπως όλες οι εργατικές διεκδικήσεις - αντιμετωπίζονται από κυβερνήσεις, αρμόδια υπουργεία, ελεγκτικές αρχές, διοικήσεις εταιριών και φυσικά τα ΜΜΕ με αδιαφορία, υποτίμηση έως και καταστολή.

Πάνω από όλα η ασφάλεια των κερδών των αφεντικών. Στο σύστημα που ζούμε είναι δεδομένο ότι βασικός σκοπός κάθε δραστηριότητας είναι το κέρδος. Αυτό καθορίζει ακόμα και τις υπηρεσίες που εξυπηρετούν τις καθημερινές μας ανάγκες (μετακίνηση, διατροφή, υγεία, εκπαίδευση κ.α.). Έτσι, η συντήρηση των υποδομών, η ποιότητα των υπηρεσιών και η βελτίωση των συνθηκών εργασίας αποτελούν κόστη για τα αφεντικά τα οποία προσπαθούν να αποφύγουν με κάθε ευκαιρία. Γι' αυτό και αυτά μετακυλίσονται σε εμάς με αποτέλεσμα να αποκλείονται όλο και περισσότερα κοινωνικά στρώματα από βασικές υπηρεσίες.

Εχθρός μας ο καπιταλισμός. Είναι παγίδα να εστιάσουμε στη μία ή στην άλλη κυβέρνηση, σε ‘καλές’ ή ‘κακές’ εταιρείες. Το πρόβλημα είναι συνολικό. Οφείλουμε να αναρωτηθούμε αν αποδεχόμαστε την καπιταλιστική ανάπτυξη. Αν θέλουμε οι ζωές μας να εξαρτώνται από την ανεξέλεγκτη παραγωγή και την συνεχή κίνηση εμπορευμάτων, και τελικά αν θέλουμε να λογίζονται ως εμπορεύματα και να τιμολογούνται.

Δεν είναι εθνικό πένθος είναι ταξικός πόλεμος. Από την πρώτη στιγμή, η κυβέρνηση έσπευσε να κηρύξει εθνικό πένθος με μία κατεύθυνση συγκάλυψης για να διαχειριστεί την οργή. Ταυτόχρονα όμως αναφερόταν κυνικά στους νεκρούς ως “ανθρώπινες θυσίες” και κατέστειλε βίαια τις μαζικότερες κινητοποιήσεις και διαμαρτυρίες των τελευταίων ετών, που δεν περιορίστηκαν μόνο στους δρόμους αλλά και σε καταλήψεις σχολείων και πανεπιστημίων.

Πρέπει να μας βρουν απέναντί τους. Απέναντι σε κάθε κρατικό αφήγημα, απορρίπτουμε κάθε είδους διαχωρισμό και προτάσσουμε την αλληλεγγύη. Οφείλουμε να μην τους χαρίσουμε τίποτα και να αγωνιζόμαστε με βάση τις ανάγκες μας, ενάντια και πέρα από τα κέρδη τους.

Διεκδικούμε μέσα από συλλογικούς αγώνες ελεύθερες, δωρεάν και ασφαλείς μετακινήσεις για όλους/όλες/όλα

Η ΟΡΓΗ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΟΡΓΑΝΩΣΗ. Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΔΡΑΣΗ.

ΟΙ ΑΝΑΓΚΕΣ ΜΑΣ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΤΟΥΣ.

Μολόχα ~ Συνέλευση για Αυτοοργάνωση, Αντίσταση, Αλληλεγγύη στα Νότια

moloha_notia@espiv.net